

[Hjortnæs.]

fører her i landet om arbejdsmarkeds- politikken.

Der kan peges på mange tabeller — jeg kunne komme med masser af tabeller, masser af tal — men regnestykket er meget enkelt. Man kan bare tage gennemsnits- procenten af arbejdere i højt lønsområderne og føre den over på danske forhold, så får man tal, der nærmer sig det tal, jeg har refereret til. Så enkelt er det regnestykke.

Over for hr. Albertsen vil jeg gerne vedstå, hvad jeg har sagt adskillige gange: man kan ikke basere sit nej til fællesmarkedet alene på angst for de socialpolitiske konsekvenser.

Jeg vil også gerne vedstå — og det er det, hr. Albertsen jo normalt kører på — at der er ikke tale om, at vores sociale pensions- ydelser vil falde, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet. Jeg tror heller ikke på, at andre sociale ydelser i kroner og øre vil falde. Men spørgsmålet om social standard er noget, der vedrører et bredt perspektiv vedrørende de sociale forhold her i landet, og det, jeg har sagt i dag, og det, jeg bærer ansvaret for i det blad, der refereres til, er, at der er en risiko for, at den sociale standard på det brede plan, jeg har gennemgået, vil blive ringere inden for fællesmarkedet, end vi selv er i stand til at skabe det, hvis vi bevarer vores selvstændighed.

Formanden: Undtagelsesvis en kort bemærkning til hr. Albertsen.

(Kort bemærkning).

Albertsen: Ingen beviser, ingen eksempler. Udviklingen fra EF viser det stik modsatte af det, hr. Hjortnæs her pålæderer, stik mod- sat: en forøgelse, en forhøjelse, en forbed- ring af standarden. Hvad i alverden skulle begrunde, at vi fik den stik modsatte ud- vikling i Danmark efter et medlemskab?

Når hr. Hjortnæs i den grad tager afstand fra optjeningsprincippet, må konsekvensen for hr. Hjortnæs være, at han anbefaler op- hævelse af ATP-ordningen, at han anbefaler ophævelse af tjenestemandsoordningen, som han åbenbart også personligt nyder godt af. Det er optjeningsprincipper af reneste, kla- reste kvalitet. Men det, vi har sagt i forbin- delse med folkepensionsløvene, var, at vi på det generelle pensionsområde ikke ville

indføre en sådan ordning, medmindre vi i relation til den vandrende arbejdskraft på- tog os denne forpligtelse; det er herom og herom alene, der er tale. Social standardfor- ringelse er der ingen beviser for. Hr. Hjort- næs ville ikke kunne finde dem.

Jeg forstår vanskelighederne for EF- modtanderne, men det var dog rimeligt og mere nærliggende at henviser til og bringe de resultater og de facts, der måtte foreligge, i givet fald. De findes ikke på det social- politiske område.

Formanden: Hr. Hjortnæs har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerlisten.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Hr. Albertsens diskussionstek- nik minder mig vældig meget om den dis- kussionsteknik, der anvendes på vælger- møder.

Jeg må i øvrigt konstatere, at de social- perspektiver, som jeg anlægger, ikke svarer ganske nøje til de socialperspektiver, hr. Albertsen anlægger, og det kan jeg kun be- klage.

Ruth Olsen: Som en lille bemærkning til det foregående: standard er ikke et spørgs- mål om kvantitet, men om kvalitet.

Kvinder har sjældent lejlighed til at op- fatte sig selv som en social gruppe, der har nogle fælles samfundsmæssige interesser at forsvare. Ofte har vi ikke noget gruppetil- hørsforhold, eller vi indgår som mindretal i forskellige andre former for grupperinger. På den måde tilsløres så nemt, hvad det egentlig er for interesser, vi alle er fælles om som kvinder.

Under hele denne debat om EF og især inden for det sidste halve års tid er der imidlertid sket det glædelige, at kvinder i stigende grad er blevet sig bevidst om de vilkår, samfundet byder dem, og har draget dette med ind i EF-perspektivet.

Der kunne nævnes flere for kvinderne at se negative konsekvenser ved medlemskab, men det væsentligste er dog nok det social- politiske aspekt. En ændring af vort sociale system i retning af fællesmarkedsländenes, dvs. i retning af forsikringsprincippet, er alle vist enige om vil betyde en alvorlig for- ringelse for kvinderne, både de udearbej-